

- 10 утѣшеніе: *‘*Оногози, който ми извѣсти, и рече: Ето умрѣ Саулъ, и мыслѣше себе си вѣститель на добро извѣстіе, хваняхъ го, та го убихъ въ Сиклаѣ, вмѣсто мѣ-
 11 здж за извѣстіе-то му; А колко повече челоуѣцы лукавы, които сж убили мжжъ праведенъ въ кѣждж-тж му, на одръ-тж му? сега прочее *‘*не щж ли да вы истрѣ-
 12 бжхъ отъ земјж-тж? И *‘*заповѣда Давидъ на момцы-тѣ и гы убихъ, и отсѣкохъ ржцѣ-тѣ имъ и нозѣ-тѣ имъ, та гы обѣ-
 сихъ надъ водоемъ-тѣ въ Хевронъ: а главж-тж на Исвосея зѣхъ, та ѣж зарохъ въ *‘*Авенировъ-тѣ гробъ въ Хевронъ.

ГЛАВА 5.

- 1 И *‘*дойдохъ всицы-тѣ Израилевы племена при Давида, въ Хевронъ, и говори-
 хъ и рекохъ: Ето, *‘*кость твоя и плѣтъ
 2 твоя смы ный. И понапрѣдъ оше, когато Саулъ царуваше надъ насъ, *‘*оты бѣше
 който извождаше и въвождаше Израил-
 я; и на тебе рече Господь: *‘*Ты ще у-
 пасешъ людѣ-тѣ ми Израиля, и ты ще
 3 бждешъ вожждъ надъ Израиля. И *‘*дойдо-
 хъ всицы-тѣ старѣйшины Израилеви при царя въ Хевронъ: и *‘*направи царь Давидъ завітъ съ тѣхъ въ Хевронъ *‘*прѣдъ
 Господа: и помазахъ Давида царь надъ
 4 Израиля. Давидъ бѣше на тридесетъ го-
 дины когато станъ царь, и *‘*царува чети-
 5 ридесетъ години. Въ Хевронъ царува надъ
 Іудж *‘*седмъ години и шесть мѣсецы; а
 въ Іерусалимъ царува тридесетъ и три
 години надъ всичкій Израиль и Іудж.
 6 И отиде царь-тѣ и мжжѣ-тѣ му *‘*въ Іе-
 русалимъ *‘*при Іевусцы-тѣ които живѣ-
 ехъ въ тѣхъ земјж; които говорихъ Да-
 виду и рекохъ: Нѣма да влѣзешъ тукъ
 ако не извадишъ слѣпы-тѣ и хромы-тѣ:
 7 защото думахъ че Давидъ не ще може
 да влѣзе тука. Но Давидъ прѣзъ твър-
 дѣль-тѣ Сионъ: *‘*той е Давидовъ-тѣ градъ.
 8 И рече Давидъ въ онзи день: Който сти-
 гне при водоводъ-тѣ, та удари Іевусцы-
 тѣ и слѣпы-тѣ и хромы-тѣ, които нена-
 види душа-та Давидова, *‘*ше бжде воспа-
 чалникъ. За това казувать: Слѣпъ и хромы
 9 нѣма да влѣзжтъ въ домъ-тѣ. И насели
 ся Давидъ въ твърдѣль-тѣ, и нарече го
*‘*градъ Давидовъ. И направи Давидъ зда-
 10 ния около Милло и вжтрѣ. И напѣрѣдова-
 ше Давидъ, и увеличаваше ся, и Господъ
 Богъ Савооѣ бѣ съ него.

ѣ Гл. 1; 2, 4, 15.
 б Быт. 9; 5, 6.
 а Гл. 1; 15.
 м Гл. 3; 32.

а 1 Лѣт. 11; 1. 12; 23.
 б Быт. 29; 14.
 с 1 Пар. 18; 13.
 з 1 Пар. 16; 1, 12. Псѣл. 78;
 71. Виж. Гл. 7; 7.

д 1 Лѣт. 11; 3.
 е 4 Пар. 11; 17.
 ж Слж. 11; 11. 1 Пар. 23; 18.
 з 1 Лѣт. 26; 31. 27.
 и Гл. 2; 11. 1 Лѣт. 3; 4.
 ѣ Слж. 1; 21.
 к Ис. Нав. 15; 63. Слж. 1; 8.
 19; 11, 12.
 л Ст. 9. 3 Пар. 2; 10. 8; 1.
 м 1 Лѣт. 11; 6—9.
 н Ст. 7.

о 3 Пар. 5; 2. 1 Лѣт. 14; 1.
 п Втор. 17; 17. 1 Лѣт. 8; 9.
 14; 3
 р 1 Лѣт. 3; 5. 14; 4.
 с 1 Лѣт. 11; 16. 14; 8.
 т Гл. 23; 14.
 у Ис. Нав. 15; 8. Нса. 17; 5.
 ф Гл. 2; 1. 1 Пар. 23; 2, 4.
 30; 8.
 а Нса. 28; 21.
 ° Мѣсто на проломъ-тѣ.

и Втор. 7; 5, 25. 1 Лѣт. 14; 12.
 ° 1 Лѣт. 14; 13.
 и Ст. 19.
 и 4 Пар. 7; 6.
 в Слж. 4; 14.
 г 1 Лѣт. 14; 16.
 д Ис. Нав. 16; 10.
 —
 а 1 Лѣт. 13; 5, 6.

ГЛАВА 6.

- 1 И пакъ събра Давидъ всицы-тѣ из-
 бранны отъ Израиля, тридесетъ тысящы.
 2 И *‘*станъ Давидъ, та отиде, и всицы-тѣ
 людѣ съ него, отъ Ваалж Іудинж, за да
 възнесе отъ тамъ Божій-тѣ ковчегъ, надъ